

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

از : مهدی فرشاد
(استاد دانشکده مهندسی دانشگاه پهلوی)

باستانشناسی مهندسی

و

نقش آن در شناخت تاریخ تمدن ایران

۱- مفاهیم باستانشناسی مهندسی

هدف از بررسیهای تاریخی شناخت دنیای باستان و انسان گذشته و تجلیات زندگی اوست. در چند قرن اخیر باستانشناسان ، مردمشناسان و مورخین سعی فراوان کرده‌اند که با دستیابی به آثار باستانی و مدارک قدیمی گوشه‌های تاریک گذشته انسان را روشن کنند و تا حدی نیز باین هدف رسیده‌اند. روش‌هایی که محققین تا چند دهه اخیر در بررسیهای خویش بکار می‌برده‌اند مبنی بر بررسی شکل آثار باستانی ، مقایسه ظاهری آنها و مضمون نوشته‌های کهن بوده و کمتر از روش‌های علوم فیزیک و شیمی در این بررسیها بهره‌گیری میشده است. استفاده از روش کربن ۱۴ برای تعیین سن آثار باستانی را یکی از موارد نادر ارتباط باستانشناسی یا علوم تجربی باید بشمار آورد (۱). علاوه بر آن از دیدگاه باستانشناسی و مردم‌شناسی عمومی ، شخصیت انسان باستان بعنوان يك سازنده ، مهندس و یا عالم چندان مورد توجه

نبوده و آثار باقیمانده از وی صرفاً بصورت نشانه‌هایی از تمدن بشری و خود او نیز بیشتر بعنوان يك موجود اجتماعی پدیدآورنده وقایع تاریخی مورد بررسی قرار میگرفته است.

در چند دهه اخیر تعدادی از باستانشناسان، مورخین و مهندسیین دریافته‌اند که میتوانند از علوم تجربی در بررسیهای تاریخی بهره‌گیرند. ضمناً در چند سال گذشته تحقیقات زیادی در باستانشناسی بعمل آمده که از دیدگاه فنی و غالباً توسط دانشمندان علوم تجربی و مهندسیین انجام گرفته است. همچنین تاریخ تمدن فنی انسان نیز از نقطه نظر فنی توسط محققین و مورخین برشته تحریر درآمده است (برای مثال برشته مآخذ ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، رجوع شود). مبنای بررسیهای فنی در تاریخ تمدن برآن استوار است که باید سیر تاریخ تمدن را از طریق بررسی مواد، مصالح، و وسائلی که بشر بشناخت آنها نائل آمده و از آنها بهره‌گرفته دنبال و در انجام مطالعات از کلیه دانش تجربی بشر امروزی استفاده کرد. بدین ترتیب کوشش يك پژوهنده در این بررسیها همواره مصروف بر آنست که از طریق شناخت سیر تاریخی مواد، وسائل، آثار فنی و روشهای فنی و ارتباط آنها با زندگی بشر گذشته بتواند دنیای باستان را بازسازی نماید. از آنجائیکه بررسیهای فوق صرفاً از دیدگاه مهندسی و یکمک قواعد علوم تجربی قابل انجام است لذا میتوان برایگونه مطالعات نام «باستانشناسی مهندسی» را اطلاق کرد.

باستانشناسی مهندسی بر دو اصل استوار است. یکی آنکه کلیه آثار باستانی زائیده قدرت خلاقه فکری و بدنی انسان گذشته و در برگیرنده کلیه تجلیات معنوی و مادی سازنده خود هستند و وجود آفریننده‌شان در ترکیب مواد متشکله، شکل و ماهیت آنها

نهفته است و لذا باید بررسی کننده توانائی فنی آنرا داشته باشد که بتواند آن آثار را از این دیدگاه بنگرد. اصل دیگر مستتر در تعریف باستانشناسی مهندسی آنست که چون آثار باستانی محصول تجربیات و تابع قوانین دنیای مادی انسان گذشته و حال هستند و این قوانین در طول تاریخ هیچگونه تغییری نکرده‌اند پس باید بتوان بکمک دانش تجربی بشر امروز و با روش‌های علمی و قواعد مهندسی کنونی آن آثار را بررسی و براساس نتایج حاصله شرایط تمدنی هر زمانی را تفسیر کرد.

در بررسیهای مهندسی باستانشناسی، آثار باستانی توسط مهندسین و در آزمایشگاهها مورد آزمایش‌های گوناگون قرار میگیرند و در صورت لزوم بر روی آنها محاسبات ریاضی انجام میگیرد. از نتایج این بررسیها خواص فیزیکی و شیمیائی، مشخصات ریاضی و مهندسی و سایر خصوصیات وجود مادی آثار تعیین میگردد. برداشت‌های حاصله از این بررسیها با آثار و مدارک دیگر مقایسه میشود و نتیجتاً نسبت به چگونگی شرایط فرهنگی حاکم بر دورهٔ مربوط به اثر، قضاوت‌هایی صورت میگیرد. بدین ترتیب هرکدام از آثار گذشتگان مانند کتابی توسط مهندسی باستانشناس «خوانده» میشود. در باستانشناسی مهندسی نیازحیاتی به کشف نوشته‌ها و یا خطوطی که اطلاعاتی از دنیای گذشته بدست دهند وجود ندارد و بنا بر این اهمیت تقسیم‌بندی ادوار تاریخ تمدن به اصطلاح دوران پیش از تاریخ و بعد از تاریخ از بین میرود. همچنین ارزشهای مجازی که قبلاً به اقوام صاحب‌خط و گذشتگان اهل قلم و نوشتن وابسته میگشته نابود و سرگذشت تمدن بشری با صداقت و واقعیت بیشتری بازگو میگردد. تاریخ تمدن از زمانی آغاز میشود که انسان گذشته از خویش اثری که محصول اندیشه و قدرت جسمی اوست بجای میگذارد.

۲- روش‌های باستانشناسی مهندسی

در بررسیهای باستانشناسی مهندسی بیشتر از شیوه‌های معمول در مطالعات علوم تجربی و مهندسی بهره میگیرند. از آنجائیکه وجود یک اثر باستانی اهمیت زیادی دارد و تولید مجدد آن امکان‌پذیر نیست لذا تقسیم‌بندی روش‌ها به روش‌های مخرب و غیر مخرب ضروری است. بهره‌گیری از روش مخرب مستلزم نابودی نهائی شی باستانی و یا ماده آنست. سائیدن، خردکردن و تجزیه شیمیائی یک جسم سفالین و یا فلزی را برای تعیین مواد متشکله و خواص مادی آن و نیز خراب کردن یک ساختمان باستانی را جهت تعیین ابعاد شالوده آن باید در زمره روش‌های مخرب بشمار آورد. روش‌های غیر مخرب آنهائی است که پس از بکار بردن آنها شکل و ماهیت اثر باستانی پس از انجام آزمایش محفوظ میماند. استفاده از امواج صوتی و مغناطیسی که اخیراً برای تشخیص اشیاء زیرزمینی و تعیین ابعاد شالوده ساختمانهای تاریخی بکار گرفته شده است براساس روش‌های غیر مخرب استوار می‌باشد.

از روش‌های تجربی دیگری که اخیراً در بررسیهای باستانشناسی بکار رفته بازسازی و شبیه‌سازی آثار باستانی است. در بررسیهایی که با استفاده از این روش‌ها صورت میگیرد سعی میشود حتی المقدور شرایط محیطی که در آن اثر باستانی مورد بررسی بوجود آمده است ایجاد گردد و تحت آن شرایط اثری مشابه با اثر باستانی ساخته شود. روش شبیه‌سازی که ضمناً از نوع شیوه‌های غیرمخرب نیز بشمار میرود اخیراً در برخی از بررسیهای تاریخی مفید واقع شده است. بازسازی ابزار سنگی انسانهای اولیه و بنا کردن ساختمانهایی مشابه با بعضی از آثار قدیمی تحت شرایطی مشابه مواردی است که در آنها این روش را بکار بسته‌اند.

علاوه بر روشهای آزمایشگاهی در بررسیهای باستانشناسی مهندسی، میتوان از دانشهای فرضی و ریاضی نیز بهره گرفت. دانش مهندسی و ریاضی بشر امروز بوی امکان آنرا میدهد که بتواند آثار گذشتگان را بررسی کند و آنها را «بخواند». اینکه برای ساختمان آثاری چون اهرام مصر و تخت جمشید چه وسائلی بکار گرفته شده و یا سنگهای عظیم در این آثار چگونه حمل گشته و بکار رفته و یا آنکه ابعاد تیرهای چوبی در تخت جمشید چه بوده از لحاظ مهندسی و ریاضی قابل تفسیر است. همچنین میتوان بر اساس حجاریها، نقاشیها و نوشته‌هایی که از قدیم بجای مانده است محاسباتی انجام داد و بسیاری از مسائل تاریک در تاریخ را روشن کرد. با انجام محاسبات مهندسی میتوان صحت و سقم نوشته‌های بعضی از مورخین قدیمی را نیز تعیین نمود.

با استفاده از روشهای علوم تجربی و مهندسی در بررسیهای باستانشناسی توانائی محققین دنیای باستان تکمیل میشود. باستانشناسانی که قبلاً از کتابخانه‌ها و موزه‌ها برای انجام پژوهشهای خویش استفاده میکردند اینک بکمک همکاران خود که در آزمایشگاهها و مراکز محاسباتی در همان زمینه‌ها بررسی میکنند میتوانند به واقعیت‌هایی از دنیای گذشته دست یابند. ضمناً با بررسی کلیه آثار باستانی موجود در موزه‌ها و نیز نوشته‌های قدیمی از دیدگاه مهندسی نکات و پیامی که در آنها مستتر است برای پژوهندگان روشن خواهد شد. از بکار گرفتن کلیه توانائی‌های تجربی و ذهنی بشر امروزی است که میتوان امید داشت تاریخ دنیای گذشته و تمدنهای باستانی بصورت واقعی خویش بدست انسان امروز بازسازی گردد.

۳- شمه‌ای از فعالیتهای باستانشناسی مهندسی در تاریخ تمدن ایران

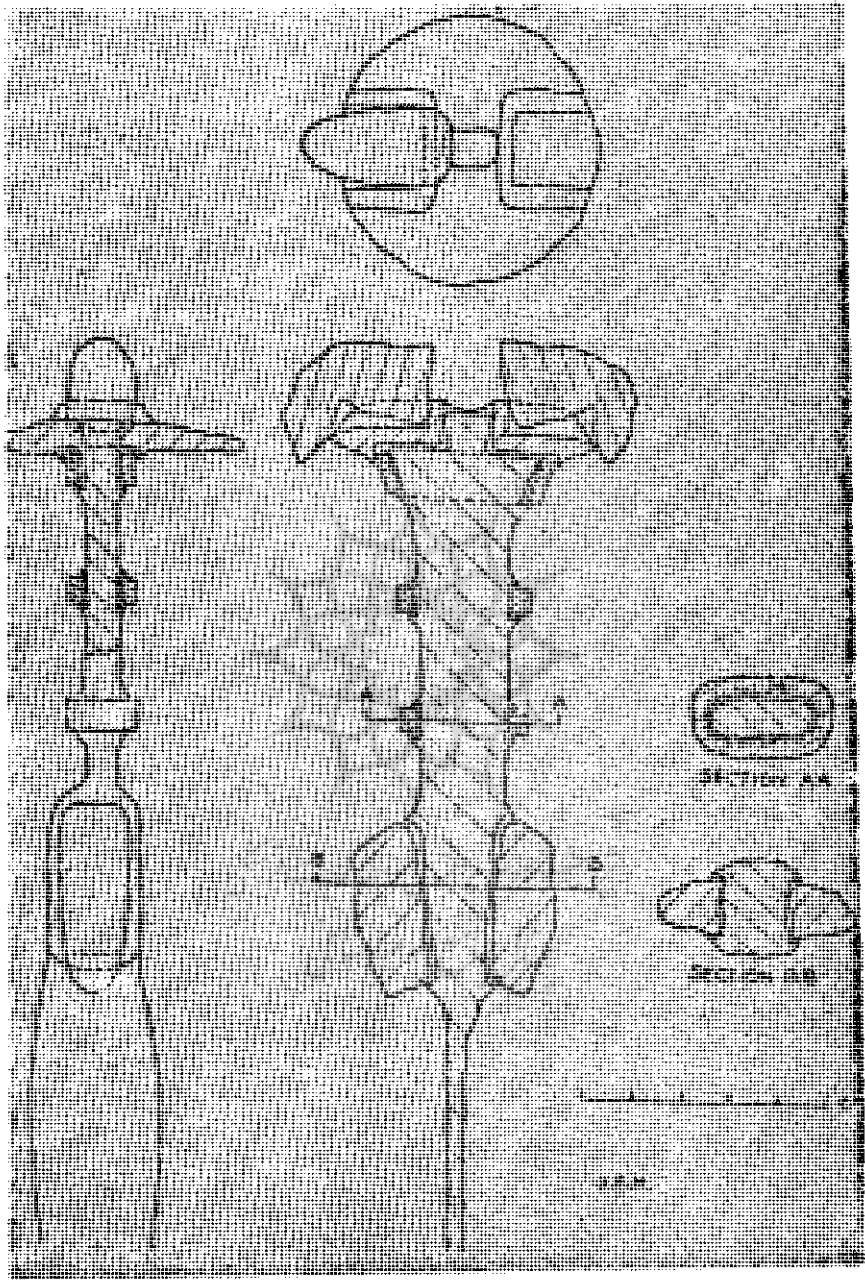
باستانشناسی مهندسی در بررسیهای تاریخ تمدن ایران از چند جهت دارای نقش خاصی است. آثار متعددی که از هرگوشه سرزمین ایران بدست آمده حاکی از آنست که در ایران از ابتدای تاریخ تمدن بشری تمدن فنی برقرار بوده و سنت سازندگی و خلاقیت فنی در طول تاریخ ایران تداوم و رونق داشته است (بکتاب تاریخ مهندسی در ایران ماخذ ۵ رجوع شود). خصوصیت دیگری که بهره‌گیری از روشهای مهندسی را در بررسی تاریخ ایران ایجاب میکند آنست که بعلت حملات و تجاوزات متعدد بسیاری از نوشته‌های تاریخی از بین رفته و چنین بنظر میرسد که در بسیاری از موارد نیز ایرانیان گذشته اصولاً مظاهر تمدن زمان خویش را بصورت نوشته بجای نگذاشته‌اند. خوشبختانه با یاری گرفتن از روشهای مهندسی میتوان آثار باقیمانده از تمدنهای گذشته این سرزمین را بررسی کرد و باید گفت که اخیراً کوششهای فنی نیز در این زمینه بعمل آمده است. در قسمتهای زیر نمونه‌هایی از فعالیتهای باستانشناسی مهندسی در شناخت تاریخ تمدن ایران ذکر خواهد شد.

الف - بررسی مهندسی اشیاء فلزی لرستان

در سرزمین لرستان اشیاء فلزی فراوانی از نوع تبر، قمه، شمشیر، دشنه، گرز، دهانه اسب و غیره متعلق به هزاره‌های دوم و اول پیش از میلاد بدست آمده است. این اشیاء که از لحاظ شکل ظاهری زیبا و کامل هستند نمایانگر تمدن‌هایی میباشند که در طی دو هزار سال در آن سرزمین برقرار بوده‌اند (۶). اشیاء قدیمی‌تر، مفرغی و اشیاء بعدی بیشتر از نوع فولاد ساخته شده‌اند. اشیاء فلزی لرستان از نقطه نظرهای گوناگون مطالعه شده و اخیراً از

لحاظ مهندسی نیز مورد آزمایش‌هایی قرار گرفته و بر روی ساختمان فلزی آنها تحقیقاتی انجام شده است (بمآخذ ۷ تا ۱۱ رجوع شود).

در یکی از پژوهش‌های تجربی، آزمایش‌هایی بر روی چند نمونه فولادین از قمه‌ها، شمشیرها و گرزهای لرستان باستان انجام شده که هدف آن تعیین مواد متشکله، حرارت بکار رفته، سختی فولاد و دانه‌بندی مواد متشکله بوده است (مآخذ ۱۰). در این پژوهش ابتدا سطح اشیاء با روش الکترولیتی پاک شده سپس از قسمت‌های مختلف هر کدام مقاطع و نمونه‌هایی تهیه گشته و بر روی آنها آزمایش‌های فیزیکی و شیمیائی انجام گردیده است. نتیجه حاصل از آزمایش‌ها آن بوده که فولاد بکار رفته دارای کربن، منگنز، فسفر، سیلیکا، مس، نیکل، کوبالت و ازت بوده است از کم‌بودن مقدار سولفور در نمونه‌ها چنین نتیجه گرفته شده که در ذوب فولاد از کوره‌های ذغالی استفاده شده است. دانه‌بندی میکروسکوپی نمونه‌ها نشان داده است که فولاد متخلخل میبایستی ابتدا در درجه حرارت‌های بالا چکش کاری و متراکم شده و وقتی که درجه حرارتش خیلی پائین آمده باشد خم شده و بآن شکل داده باشند. قمه‌ها و خنجرهای مورد بررسی عموماً از چند قطعه تشکیل شده بود و این نشان می‌دهد که سازندگان آنها جوش دادن دو قطعه فلزی را از طریق چکش کاری بکار نبرده بلکه برای ساختن یک جسم مرکب از اتصال چند قطعه جداگانه استفاده می‌کرده‌اند بدین ترتیب قسمت برنده قمه و دسته آن یکجا ساخته می‌شده و قطعه محافظ دسته و قطعات زینتی بعداً بآن متصل می‌گشته است شکل (۱) ترکیب ساختمانی یکی از این قمه‌ها را که از مآخذ (۱۰) گرفته شده است نشان می‌دهد. در بررسی نمونه‌های فوق آزمایش سختی

شکل (۱) - ترکیب ساختمانی يك قمه از لرستان كه بكمك رادیوگرافی و مقطع گیری ترسیم شده است (ماخذ ۱۰)

نیز انجام شده و متوسط سخنی در نمونه‌های مختلف از ۱۰۰ تا ۲۰۰ متغیر بوده است. از جزئی بودن تغییر سخنی از قسمت برنده با قسمتهای دیگر چنین نتیجه می‌توان گرفت که سازنده این ابزار آنها را بسرعت آب نداده بلکه با حرکت دادنشان در هوا آنها را خنک کرده است. در بعضی از این اشیاء سوراخهایی نیز برای اتصال قطعات بیکدیگر تعبیه شده بود و نظر آزمایش‌کننده آنست که در ایجاد این سوراخها مته از نوع کمانی بکار رفته است. در پژوهش دیگری که در زمینه اشیاء فولادی لرستان انجام شده، مأخذ (۱۱)، این نتیجه عایدگشته که چون چکش‌کاری فلز، پرچ‌کاری و شکل‌دادن بجسم از جمله روشهای معمول صنعت-گران مفرغ بوده و با توجه باینکه این روشها در ساختن اشیاء فولادین لرستان نیز بکار رفته است لذا میبایستی دو گروه متفاوت دست‌اندرکار تولید این اشیاء بوده باشند یکی کسانی که سنگ‌آهن را ذوب و فولاد را تولید میکرده‌اند و گروه دوم اشخاصی که از فولاد تولید شده بکمک روشهای قدیمی‌تری که از کار با مفرغ می‌دانستند استفاده کرده و به جسم فولادین شکل میداده‌اند.

ب- تعیین مقدار حرارتی که در پختن سفالهای دوره اشکانی بکار رفته است

از نقاط مختلف ایران باستان آثار فراوان سفالی بدست آمده و شکل ظاهری و شیوه طرح این اشیاء موضوع مورد بررسی باستانشناسان و مورخین هنری بوده است. یکی از سئوالاتی که از لحاظ فنی در این زمینه مطرح میشود و جواب آن تا چندی قبل مشخص نبوده آنست که تحت چه شرایطی و با چه درجه حرارتی و با چه وسائلی این آثار تولید شده‌اند.

مطالعه شکل ظاهری ظروف سفالین اطلاعاتی در مورد اینکه چرخ‌کوزه‌گری در چه تاریخی پیدایش یافته و بکار رفته بدست داده

است (بمأخذ ۵ رجوع شود). بررسیهای نیز در جهت تخمین درجه حرارت و شرایط پخت اشیاء سفالین انجام گرفته است.

از جمله بررسیهایی که با مسائل و روشهای مهندسی بر روی سفالهای ایرانی انجام گرفته تحقیقی است که در مأخذ (۱۲) شرح مفصل آن آمده است. در این پژوهش تعدادی از اشیاء سفالین کشف شده از آثار شهر سلوکیه در کنار دجله که در زمان اشکانیان اهمیت زیادی داشته مورد آزمایش و بررسی قرار گرفته است. هدف از پژوهش و روش بکار رفته آن بوده که با در دست داشتن خواصی چون رنگ و سختی و با بهره‌گیری از شیوه شبیه‌سازی اطلاعاتی در مورد مقدار درجه حرارت شیئی در موقع پختن بدست آورده شود. برای حصول باین منظور بررسی کننده ابتدا مقداری از خاک محل را از قسمتهای دست نخورده زیرین تهیه و آنرا تحت حرارتهای گوناگون پخته است. بسته بدرجه حرارت پخت، گل پخته شده رنگهای خاکستری، قهوه‌ای، صورتی، شیری و زرد روشن را بخود گرفته و رنگ حاصله با درجه حرارت پخت ارتباط داده شده است. با در دست داشتن این ارتباط، پژوهنده درجه حرارت پخت هر یک از اشیاء سفالین باستانی را با بررسی رنگ آنها تخمین زده و نتیجه گرفته است که بسته بنوع شیئی و نمونه تحت آزمایش درجه حرارت از ۶۰۰ تا ۱۰۵۰ درجه سانتیگراد متغیر بوده است. در این بررسی کم شدن وزن گل در اثر پختن و سختی آن نیز برآورده شده است. در نتیجه این آزمایشها معلوم گردیده که سختی شیئی سفالین با بالا رفتن درجه حرارت پخت آن افزایش مییافت و مقدار سختی اشیاء آزمایش شده بر حسب مقیاس صفر تا ده معمول در سنگ‌شناسی از ۲/۵ تا ۶/۵ تغییراتی داشته است. وزن مخصوص سفالها نیز با خرد کردن و توزین آن اندازه‌گیری

شده و مقدار آن برای نمونه‌های با درجه حرارت کم پخت بین $2/75$ تا $2/88$ و برای نمونه‌های با درجه حرارت پخت بالا از $2/96$ تا $3/03$ تغییر میکرده است. ضمناً تخمینی نیز از مقدار جمع شدن گل در اثر پخت در این بررسی بعمل آمده و مقدار جمع شدن در حرارت 1050 درجه به 3 درصد برآورده شده است.

ج - بررسی در جنبه‌های مهندسی تخت‌جمشید

در آثار ساختمانی از ایران باستان نکات و اطلاعات فراوانی از امور فنی دنیای گذشته نهفته است که قسمتی از آن توسط مورخین فنی معلوم گشته (بمأخذ 5 و مأخذ موجود در آن مراجعه شود) و نکات زیاد دیگری بایستی از طریق باستانشناسی مهندسی تحقیق و روشن گردد. تخت‌جمشیدیکی از نمونه آثار باستانی است که نتیجه تجربیات هزاران تن مهندس و معمار و چندین ملیت و چند قرن معماری تا دوره هخامنشی در آن نهفته است. جنبه‌های هنری و معماری این مجموعه توسط نویسندگان و پژوهندگان تا حدی مورد بحث قرار گرفته است ولی مسائل عمده‌ای از ویژگیهای فنی و مهندسی آن هنوز روشن نشده و لازم است که در آینده بیشتر مورد پژوهش قرار گیرد.

برای بررسی جنبه‌های مهندسی تخت‌جمشید نویسنده بکمک دانشجویان مهندسی طرح تحقیقاتی را بعهده گرفت که نتایج مقدماتی حاصل از آن در اینجا ذکر میشود. سنگهای بکار رفته در تخت‌جمشید از نوع آهکی با وزن مخصوص $2/874$ تن برمتر مکعب و مقاومت فشاری حدود 300 کیلوگرم بر سانتیمتر مربع است. در انتخاب سنگها سعی فراوان بعمل می‌آمده که رگه و یا ضعفی در آنها وجود نداشته باشد. در نقاطی نیز محل‌های ضعیف را خالی و پاک کرده و با تکه سنگ‌هایی آنها را وصله کرده‌اند.

ستونهای سنگی از چند بند تشکیل می‌شده که با بستهای آهن چهار- گوشه با ابعاد حدود 4×4 سانتیمتر و سرب مذاب آنها را بیکدیگر متصل نموده‌اند. سوراخها کاملاً مربع نیست و بنظر میرسد که عمداً برای جور کردن قطعات آنها را بشکل مربع مستطیل در آورده‌اند. قطعات دیگر سنگی نیز با بستهای آهن چهار گوش با ابعاد 2×2 سانتیمتر بیکدیگر متصل شده‌اند. ضریب باریکی ستونهای سنگی حدود ۲۰ و این عدد خیلی بیشتر از ضریب باریکی ستونهای معابد یونانی و مصری است. ضمن محاسبه‌ای بار بحرانی کمانشی حدود ۵۰۰۰ تن تخمین زده شد.

سقف تالارهای تخت جمشید از تیرهای چوبی که در دو جهت قرار داده شده بوده تشکیل می‌شده است. در سرستونهای سنگی بنحوی جاسازی شده که تیرهای اصلی و فرعی بخوبی در آنها جا می‌گرفته و از حرکت جانبی و لغزش تیرها جلوگیری می‌کرده است. شکل (۲) نمای سقف را نشان می‌دهد. چوب سقف از نوع سدر با مقاومت خمشی در کشش حدود $182/8$ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع و مقاومت برشی $11/6$ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع بوده است. درازای تیرها در تالار آپادانا برابر $8/65$ متر بوده و ابعاد سطح مقطع تیرها از روی جاسازی‌ها حدود 4532 سانتیمتر تخمین زده شده است. طبق محاسباتی که با استفاده از فرضیه خمشی تیرهای ارتجاعی انجام گرفت میزان سنگینی قابل تحمل بر سقف برابر 1500 کیلوگرم بر متر مربع بدست آمد. همچنین با فرض آنکه ضخامت لایه گل و نی روی سقف حدود 30 سانتیمتر بوده باشد و بادر نظر گرفتن وزن مخصوص $1/6$ تن به متر مکعب سقف این نتیجه عاید شد که وزن سقف حدود 500 کیلوگرم بر متر مربع بوده و لذا تیرهای نامبرده با ضریب اطمینان ۳ بار سقف را تحمل می‌کرده‌اند تنش برشی در تکیه‌گاههای تیرها نیز حدوداً برابر 10

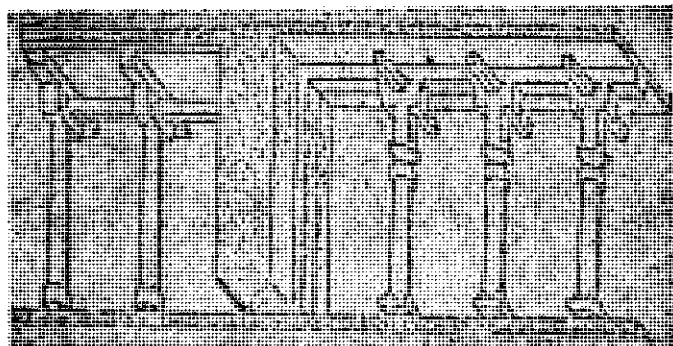
کیلوگرم پرسانتی متر مربع محاسبه شد. ضمناً بررسی عملی نشان داد که در تالار آپادانا جهت تیرهای اصلی جنوبی شمالی و جهت تیرهای فرعی شرقی غربی بوده است. در سه ایوان کناری تالار جهت تیرهای اصلی روبه بیرون بوده است این نتیجه گیری با بررسی حجاریمهای نقش رستم تأیید گردید.

در مورد بالا بردن و نصب قطعات سنگ در تخت جمشید فرضیه هائی ابراز گردیده و از جمله گفته شده که این اعمال بکمک شبیمهای خاکی صورت گرفته است. بررسی فواصل ستونها، ارتفاع آنها، و محاسبه حجم کار و حجم خاک لازم و شیب آن نشان میدهد که این نظریه نمیتوانسته است عملی باشد. در موزه تخت جمشید قرقره هائی وجود دارد و ضمناً با توجه باینکه ملتهای دست اندرکار در ساختمان تخت جمشید (چون بابلیان و مصریان) نیز به خواص قرقره آشنائی داشته اند میتوان چنین نظر داد که بالا بردن و نصب قطعات سنگ در تخت جمشید بکمک جرثقیل های دستی انجام گرفته است.

بر مطالعات مهندسی تخت جمشید باید نتیجه آزمایش هائی را که بر روی قیر یافت شده در آن انجام گرفته و در ماخذ (۱۳) نقل گشته است افزود. آزمایش نشان میدهد که تیر بکار رفته پس از گداخته شدن و سوختن حدود ۵۲٪ خاکستر معدنی و ۴۷٪ کربنات کلسیم داشته و بنابراین از نوع قیر معدنی بوده است.

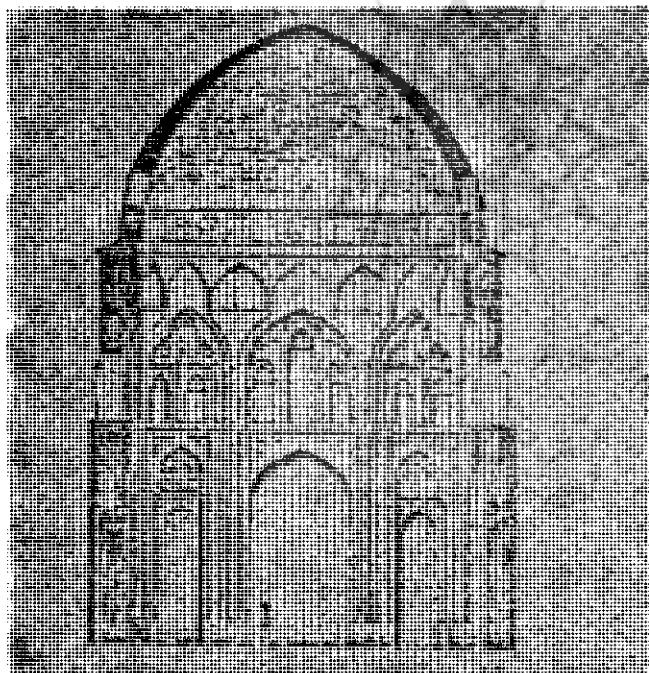
د - بررسی مهندسی گنبد های ایران

ساختمانهای گنبدی در سرزمین ایران باستان پیدایش یافته و در همین جا در طی قرون سیر تغییر و تکامل خود را پیموده است. معماران دوره های گذشته با درک فنی خود و با استفاده از تجربیات پیشینیان، اصول مهندسی را کاملاً در ساختن گنبدها، طاقها،

شکل (۲)
 فرم ساختمانی سقف
 تالارهای تخت جمشید
 (ماخذ ۵)

قوسها رعایت میکرده‌اند . مجموعه آثاری که از قرنهای پیشین بجای مانده است بخوبی نمایشگر این توانائی و آشنائی فنی معماران باستانی است .

شکل (۳)
 مقطع یکی از گنبد های
 مسجد جامع اصفهان
 (ماخذ ۵)

یکی از واحدهای زیبای مسجد جامع اصفهان گنبدی است که در قسمت شمالی مسجد واقع شده و ساختمان آن مربوط به سال ۴۸۱ هجری (۴۶۷ هجری خورشیدی برابر ۱۰۸۰ میلادی) است

ارتفاع این گنبد ۲۰ متر و قطر قاعده آن حدود ۱۱ متر است این گنبد که از مصالح بنائی ساخته شده در امتداد منحنی مداری دارای ضخامت متغیر است شکل (۳) مقطعی از این ساختمان گنبدی را نشان میدهد. نویسنده ضمن پژوهشی برای مطالعه جنبه‌های مهندسی که در ساختمان این گنبد مستتر است اقدام به انجام محاسباتی نمود و در این بررسیها فرضیه ریاضی ساختمانهای پوسته‌ای را برای مصالحی که قابلیت تحمل آنها ناچیز است (و مصالح بنائی از این نوع هستند) بکار برد. بررسیها نشان داد که طرح منحنی مداری این گنبد با منحنی یک پوسته کامل ساختمانی که در آن هیچگونه خمشی و کششی وجود ندارد و تماماً در فشار است منطبق میباشد.

جزئیات این بررسی در مأخذ (۱۴) آمده است.

علاوه بر تحقیق بالا گنبد‌های ایرانی از لحاظ طرح و ارتباط شکل آنها با عمل کرد ساختمانی و موقعیت کش‌ها با استفاده از فرضیه ریاضی ساختمانهای گنبدی مورد بررسی قرار گرفته و جزئیات این بررسی در مأخذ (۱۵) آمده است. در نتیجه این بررسی معلوم گشته که کش‌ها درجائی از منحنی مداری قرار داده میشده که از آن ببعدهتنش حلقه‌ای کششی میشده است.

۵- بررسی مهندسی ادبیات، مهرها، نقاشیها، حجاریها و سکه‌ها

در آثاری مانند نوشته سروده‌های باستانی، مهرها، نقاشیها، حجاریها و سکه‌ها و کلیه آثاری که از ایران باستان باقی است میتوان از دیدگاه علمی و مهندسی تعمق نمود و اسراری از دنیای گذشته را با این تعمق کشف و روشن کرد. نمونه‌ای از این قبیل بررسیها که در مورد یک مهر باستانی کشف شده از شوش متعلق به هزاره سوم پیش از میلاد انجام گرفت این نتیجه را بدست داد

که ساختمانهای خرابی در آن زمان در ایران احداث میشده و بکار میرفته است (۱۶). همچنین محاسبات مهندسی که بر روی نمونه ریاضی کمانهای باستانی ایران انجام گرفته و مقایسه نتایج عددی با آنچه که در نقوش بجای مانده است، ویژگیهای کمانهای مادی، اشکانی و ساسانی را از لحاظ فنی روشن کردن است (۱۷).

نوشته‌های قدیمی و ادبیات غنی ایران منبع پایان‌ناپذیری از تجلیات فرهنگ این سرزمین است. در این آثار اشاره‌های فراوانی به مظاهر امور فنی در ایران باستان آمده و لازم است با بازخوانی آنها از نقطه نظر مهندسی نکات مجهولی از تاریخ مهندسی در ایران را روشن کرد. چهره فردوسی بعنوان شاعر و حکیمی بزرگ برای بسیاری از مردمان آشناست. چنانچه شاهنامه فردوسی و اشعار این اثر بزرگ از دیدگاه مهندسی تفسیر گردد شخصیت وی بعنوان یک مورخ تاریخ امور فنی و نیز بسیاری از ویژگیهای کارهای فنی دنیای گذشته متجلی و روشن خواهد شد. اشاراتی که فردوسی به آغاز تمدن مادی در ایران کرده در مآخذ (۵) ذکر شده است. در جاهای دیگر از شاهنامه، پژوهنده بشرح‌هایی بسیار دقیق از فعالیتهای مهندسی زمانهای پیشین برخوردار میکند که تفسیر آن بسیار آموزنده است. از جمله شاید تنها شرح کامل آغاز کار و انجام ساختمان تالار کسرا در تیسفون را در قالب اشعاری از فردوسی در شاهنامه میتوان یافت (۱۸) این شرح و اشارات فراوان دیگری که در این گنجینه تاریخی آمده نیازمند پژوهش دامنه‌دار باستان‌شناسان مهندسی، است. اشعار حکیم نظامی گنجوی و نقاشیهایی که بر اساس آنها قبلا تهیه شده و نیز تمثیلات فنی که در سایر آثار ادبی آمده منابع دیگر تحقیقات مهندسی در تاریخ فرهنگ ایران به شمار میرود.

آثار و نوشته‌هایی که بزرگانی چون ابوعلی سینا، رازی، بیرونی

و کرجی از خویش بجای گذاشته‌اند بیان کننده شخصیت آنها بعنوان مهندسين عالیقدر و روشن کننده قدمت و غنای تاریخ مهندسی در ایران است. لازم است آثار این بزرگان و نوشته‌هایی چون فارسنامه ابن بلخی و مرزبان‌نامه و نوشته جغرافی‌دانان و جهانگردان توسط باستانشناسان مهندسی بررسی و تفسیر شوند. پژوهشهایی از این قبیل نه تنها تصویر روشن‌تری از دنیای گذشته و تمدن ایران باستان بدست میدهد بلکه در مواردی نیز مستقیماً مورد استفاده از امور فنی و تمدن امروزی خواهد بود. بعنوان مثالی که از کاربرد اطلاعات تاریخی کسب شده از نوشته‌های قدیمی باین مطلب اشاره میشود که در رشته مهندسی زلزله، اطلاع از زلزله‌های تاریخی که در نقاط مختلف اتساق افتاده و ویژگیهای آن زلزله‌ها ضروری است، در این زمینه پژوهش‌کنندگان با استفاده از نوشته‌های قدیمی به پژوهش پرداخته و موفق شده‌اند تاریخ و ویژگیهای تعدادی از زلزله‌های تاریخی را با استفاده از شرح گذشتگان از وقایع تعیین نمایند مطالعه مهندسی نوشته‌های قدیمی و آثار مهندسين و دانشمندان ایران قدیم همچنین روشن کننده آن است که تاریخچه بسیاری از فرضیه‌های علمی و روشهای مهندسی که امروزه نوشته شده نادرست است و بایستی بازنویسی شود (برای شرح نمونه‌های از این موارد به مأخذ ۵ رجوع شود).

۴- ارتباط با باستانشناسی صنعتی

اخیراً در جوامع اروپائی و امریکائی جنبشی از جانب مهندسين علاقه‌مند به مسائل فرهنگی و تمدنی ایجاد شده که هدف آن شناسائی کامل آثار قدیمی و حفظ و تعمیر آنهاست. روشهایی که برای رسیدن به هدف اتخاذ شده کاملاً مهندسی است و البته کوشش‌ها بیشتر بطرف آثار ساختمانی متمرکز است. در زمینه این رشته جدید که «باستانشناسی صنعتی» نام گرفته در سالهای اخیر

پژوهشهایی انجام گرفته و نوشته‌هایی انتشار یافته است (برای مثال بماند ۱۹ تا ۲۲ رجوع شود). از ویژگیهای مربوط به باستانشناسی صنعتی آن است که مهندسين کلیه آثاری را که بنحوی باگذشته فرهنگی آن سرزمین‌ها ارتباط مییابند شناسائی، نقشه برداری، حفظ و نگهداری میکنند. بدین ترتیب تعداد زیادی اثر تاریخی که تاریخ ساختمانی بعضی از آنها حتی به ۵۰ سال نیز نمیرسد در حوزه این فعالیتها قرار میگیرند.

ارتباط باستانشناسی مهندسی که در این مقاله از آن صحبت شده با رشته باستانشناسی صنعتی که اخیراً در چند کشور جهان پیدایش یافته در آنستکه هر دو از دیدگاه مهندسی و کاربرد روشهای مهندسی در بررسی آثار تاریخی بهره میگیرند. البته مسائلی که برای تمدنهای باستانی چون ایران در این زمینه‌ها مطرح است برای ملتهای جوان وجود ندارد.

باستانشناسی مهندسی در ایران دارای وظائف بسیار مشکل‌تر و گسترده‌تری نسبت به باستانشناسی صنعتی نامبرده است. مشکل مهندسی باستانشناسی در ایران شناسائی چندین هزاره تمدن امور فنی از روی آثار محدود باستانی است. در مرحله دوم که عبارت از حفظ و تعمیر این آثار است و کاملاً جنبه مهندسی دارد مهندسی باستانشناسی باید بتواند اثری را که در آستانه نابودی است بدون دخالت در اصالت آن حفظ و تعمیر نماید و بتدریج دامنه فعالیتهای خود را بساختمانهای جدیدتر نیز گسترش بدهد.

۵- نتیجه

آثار باستانی را میتوان و میبایستی از دیدگاههای مهندسی و باروشهای علوم تجربی و مهندسی مورد بررسی فرار داد. در این نوشته سعی این بوده که مفاهیم بررسیهای تاریخی بانقطه نظر و قواعد مهندسی امروزی که تحت عنوان باستانشناسی مهندسی

نامگذاری شده است بیان و تشریح گردد . بعنوان نمونه هائی از فعالیت‌هایی که در حوزه باستانشناسی مهندسی قرار میگیرد نتایج چند پژوهش در این زمینه ذکر شده است . ارتباط باستانشناسی مهندسی با جنبشی که اخیراً در بعضی ممالک تحت عنوان باستانشناسی صنعتی بوجود آمده نیز بیان شده است . بررسی تاریخ تمدن از دیدگاه باستانشناسی مهندسی ، اطلاعات فراوانی را از دنیای گذشته که کسب آن از طرق دیگر ممکن نیست در اختیار میگذارد . برای شناسائی کامل و واقعی تمدن ایران باستان بایستی مورخین و باستانشناسان هنری ، مردم‌شناسان و سایر پژوهندگان تاریخ تمدن ، باستانشناسان مهندسی همکاری نزدیک داشته باشند . شاید در آینده این ضرورت پیش آید که در مواد آموزشی دانشجویان باستانشناسی ، اصول علوم تجربی و مهندسی نیز گنجانیده شود و همچنین به مهندسیین علاقه‌مند آموزش‌هایی درجهت باستانشناسی داده شود تا در نتیجه ، فعالیت‌های باستانشناسی و حفظ آثار باستانی ثمربخش‌تر و گوشه‌های تاریک تاریخ و تمدن باستانی ایران روشن‌تر گردد .

مآخذ

1. M. J. Aitken, «Physics and archaeology» 1961
 2. C. A. Singer, E. J. Holwyrd, and R. A. Hall, (eds.) «A history of technology,» 5 vols. oxford 1945—1965
 3. R. J. Forbes, «studies in ancient technology,» 9 vols. leiden, 1955—1972
 4. A. Neuburger, «the technical arts and science of the ancients,» New york, 1930
- ۵- مهدی فرشاد - تاریخ مهندسی در ایران - انتشارات دانشگاه پهلوی شیراز ۱۳۵۶
6. A. Godard, «the art of Iran,» Frederick A. Proeger publishers, N. Y. 1965
 7. V. Bird, and H. W. M. Hodges, «A metallurgical examination of two early swords from luristan,» studies in conservation, 13, pp 213—233, 1968

8. C. S. Smith, «the interpretation of microstructures of metallic artifacts,» in Application of Science in examination of works of art, W. J. Young (ed) Museum of fine Arts, Boston, PP 20—52, 1967
9. J. Ternbach, «Technical aspects of the Herzfeld bent iron dagger of Luristan,» in Dark ages and nomads. Studies in Iranian and Anatolian archaeology, M. J. Mellink (ed.) Nedertands, pp 46—51, 1964
10. C. S. Smith, «the techniques of the Luristan smith,» in Science and archaeology, R. H. Brill (ed.), the MIT press, pp 32—52 1971
11. A. France—Lanord, «Le fer en Iran au Premier millénaire avant Jésus-christ,» Revue «Histoire des mines et de la métallurgie, 1» pp 75—127, 1969
12. F. R. Matson, «A study of temperatures used in firing ancient Mesopotemian Pottery,» in Science and archaeology, R. H. Brill (ed.) the MIT Press, Mass. pp 65—79, 1971
13. E. F. Schmidt, «Persepolis,» 2 vols. Chicago oriental Institute publication, 1951—1957
14. M. Farshad, «on the shape of mementless tensionless masonry domes,» Building and environment, vol. 12, pp 81—85, 1977
15. Z. B. Gregorian, «shell membrane theory applied to masonry domes,» Proc. of the first Iranian congress of civil Engineering and Engineering mechanics, M. Farshad (ed.), pp 360—374, 1972
- ۱۶- مهدی فرشاد و داود اصفهانیان «پژوهشی درباره یک مهر عتیقه که از کاوشهای شوش بدست آمده است» بررسیهای تاریخی سال ششم
- ۱۷- مهدی فرشاد «بررسی مهندسی گمانهای باستانی ایران» بررسیهای تاریخی سال یازدهم
- ۱۸- حکیم ابوالقاسم فردوسی «شاهنامه» انتشارات جاویدان - ص ۵۰۶ و ۵۰۷
19. E. R. R. Green, «industrial archaeology,» Antiquity, vol. 34, No 133, pp 43—48, 1960
20. V. P. Foley, «on the meaning of industrial archaeology,» Historical archaeology, Annual publication of the Society for historical archaeology, vol. II, 1968
21. K. Hudson, «industrial archaeology, an introduction,» John Baker, Ltd. London, 1966
22. E. Kemp, «industrial archaeology—an avocation for engineers,» ASCE Journal of professional activities, vol. 99, pp 481—498, 1973